

maatte jeg jo under Forudsætning af, at man her var tilbøielig til at tillægge de Betragtninger, der hentes fra den saakaldte funde Sands m. v., særlig Bægt fremfor dem, der hentes fra den saakaldte juridiske Fortolkning, søge at vise, hvorledes netop den Opfattelse, som støtter sig til den funde Sands, fører til det samme Resultat, som den saakaldte juridiske Fortolkning i dette Tilfælde efter min Formening fører til. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at det var store Ord, jeg havde brugt, naar jeg yttrede, at man vilde komme til Revolution i det Tilfælde, man lod en Konflikt udvikle sig imellem de forskjellige Statsmagter, og han søiede stil for at berolige mig, at jeg kunde være ganske sikker paa, at Rigsdagen ganske vist ikke vilde gjøre Revolution. Det forbauser mig, at den ærede Rigsdagsmand, som jo dog er saa skarpsindig, saaledes har kunnet misfjende, hvad der efter min Formening var det umiskjendelige og ubestridelige Subhold af mine Ytringer. Mig forekommer det nemlig, at Revolutionen er tilstede i det Dieblik, de forskjellige Statsmagter gjøre Overgreb, og den ene Statsmagt ikke anerkjender den anden; for saavidt behøver Folkethinget ikke særligt at gjøre Noget. I det Dieblik nemlig, at det Forhold, der bør være mellem de forskjellige Statsmagter, rokkes, saa har man forladt den rettlige Vej, den, som skal opretholdes i det borgerlige Samfund, og saa have vi Revolution. (En Stemme: Anarki.) Ja, eller Anarki. Naar iøvrigt den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) ved samme Leilighed brugte nogle Udtalelser om, at man ikke skulde indlade sig paa at spaae om, hvad Domstolene vilde kjende for Ret, fordi det viste sig, at de den ene Dag dømt Et og den anden Dag et Andet, og man hver Dag af Bladene kunde see, at hvad den ene Domstol havde erklæret for Sort, det erklærede den anden for Hvidt osv., saa vil jeg ikke gaae ind paa disse Ytringer. Jeg vil ikke gaae ind derpaa, fordi jeg ikke kan gjøre det uden at udtrykke mig skarper, end jeg i dette Dieblik ønsker; jeg vil ikke gjøre det, fordi jeg endog kunde frygte for, at denne Formandens Kløkke, som den ærede Rigsdagsmand appellerede til med Hensyn til en anden Udtalelse af mig, muligens derved kunde komme

i Bevægelse, men mig forekommer det, at hans Udtalelse var i høi Grad utilbørlig, og at det er beklageligt, at saadanne Udtalelser fremkomme fra en Folkerepræsentant, der taler i Folkerepresentationen.

Det var en Ytring af den høitæredede Finantsminister, der nærmest foranledigede mig til at begjære Ordet, den nemlig, at han havde fundet det hensigtsmæssigt at faae et Votum af Rigsdagen for, hvorledes de paagjældende Lovbestemmelser skulde forstaaes, som kunde være en Veiledning for ham. Jeg kan nu meget godt forstaae, at den høitagtede Finantsminister ønsker at kjende Rigsdagens Mening, og at det kunde være meget bekvemt for ham til Veiledning i Administrationen at have en saadan Udtalelse; men jeg skal tillade mig at udtale den Formening, at det neppe er anbefalelsesværdigt, at Rigsdagen saaledes giver Udtalelser om, hvorledes de Love ere at forstaae, om hvis rette Fortolkning der har viist sig at være Tvivl tilstede. Netop fordi det har viist sig at være tvivlsomt, hvorledes den paagjældende Lov skal forstaaes, netop derfor skal Rigsdagen efter min Formening afholde sig fra at komme med bestemte Udtalelser derom. Naar det kan forudsæes, at Spørgsmaalet vil komme til at finde sin Afgjørelse for Domstolene, saa skal den Lovgivende Magt holde sig tilbage fra, hvad der ikke er dens, men Domstolenes Sag, nemlig at fortolke Love; den skal holde sig tilbage derfra for at undgaae Konflikt, og det er ogsaa derfor jeg mener, at Rigsdagen i dette Tilfælde skulde stille sig paa en saadan Maade, at den ikke iforveien udtalte en Mening, der kunde komme og, som jeg har tilladt mig at bemærke, med Rimelighed kunde forudsæes at ville komme i Strid med Domstolenes Afgjørelse. Vel har jeg hørt den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds sige, at det netop skulde være Rigsdagens og særlig Folkethingets Opgave at fortolke Lovene igjennem Love, men jeg maa tilstaae, at denne Udtalelse, selv fra den ærede Rigsdagsmand, har overrasket mig en heel Deel. Det forekommer mig at være aldeles klart, at det er Lovgivningsmagtens Opgave at give Love, men ikke at fortolke dem, at rette og ændre ved Love, som maatte have